

stegne med 50 pCt. siden 1901, siden Aarhundredskiftet, medens de militære Udgifter ere stegne med 12 pCt. De Herrer ville se, at de militære Udgifter knapt nok ere stegne saa meget, som Varepriserne gennemgaaende ere stegne. Forbrugsskatterne ere stegne med 30 pCt., andre Skatter med 36 pCt., alle Indtægter gennemsnitlig med 44 pCt. siden Aarhundredskiftet. Udgifter til Pensionsvæsen og Statsgælden ere stegne med 30 pCt. og Udgiften til Landbruget med 35 pCt. Men det mest betegnende for vort Budget, og hvad der vistnok gør det enestaaende i Sammenligning med det øvrige Europas, er en Stigning paa 100 eller over 100 pCt. paa 3 store Konti, nemlig Medicinalvæsenet og de forsømte Børn under Justitsministeriet — denne Konto er stegen med 100 pCt., — Kirke- og Skoleudgifter, som ere stegne med 100 pCt., og endelig den sociale Lovgivnings Udgifter, hvori Kommunitilskuddet maa regnes med, som ere stegne med 120 pCt. til 8 Mill. Det er ialt 23 Mill., vi nu udgive paa disse 3 Konti, jeg her har nævnt. Det er baade *meget* og glædeligt. Men jeg glæder mig i denne Sammenhæng ikke blot over dette Tal, men ogsaa over, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde, da han som fungerende Finansminister fremlagde Finanslovforslaget. Den Gang udtalte han, at man ikke skulde stoppe op her. Jeg tror ganske vist, det er nødvendigt at spare, og navnlig at spare paa disse Masser af Smaabevillinger, vi have haft, men jeg tror ikke, at den forbigaaende daarlige Tilstand kan berettigede til at standse den sociale Lovgivning, som skal videre og langt fra endnu har naaet sin Fuldendelse. Vi kunne maaske undertiden gaa lidt langsommere frem i det enkelte Aar. Men i det hele og store have vi baade Ret til og Raad til, i Overensstemmelse med Konseilspræsidentens Ord, at fortsætte Traditionen, den Tradition, som her i Landet skyldes Ludvig Bramsen.

Ved en Sammenligning mellem Budget og Bevilling faa vi det samme Indtryk, som vi pleje at have. Det aarlige Overskud er i Virkeligheden $6\frac{1}{4}$ Mill. Det er et lignende Overskud som i de 2 sidste Aar, og sammenligner man Budgettet efter Forelæggelsen ved 1ste Behandling og som det viser sig i Gennemførelsen, — det er som Regnskab — havde vi i 1905—06 ved 1ste Behandling forventet en Indtægt af 78 Mill. Kr., som i Regnskabet blev til 87 Mill. I 1906—07 bevilgedes en Indtægt af 81 Mill. Kr.; det blev i Regnskabet til 92 Mill. I 1907—08 bevilgedes der 86 Mill.;

det blev i Regnskabet til $96\frac{1}{2}$ Mill. Det vil sige: Indtægten har i de 3 sidste Aar været gennemsnitlig 10 Mill. Kr. mere, end den var den Dag, vi fik Finansloven forelagt til 1ste Behandling. Men Udgiften viser paa samme Maade 3—5 Mill. Kr. mere. F. Eks. paa §§ 11—26 ansloges ved 1ste Behandling Udgiften i 1905—06 68 Mill. Kr., og det blev til henved 72 Mill. Kr., da Regnskabet kom. I 1906—07 ansloges Udgiften til 70 Mill. Kr.; det blev til 75 Mill. Kr. I 1907—08 blev der ved 1ste Behandling bevilget 73 Mill. Kr., og det blev til $79\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Spørgsmaalet er nu, om denne Udvikling vil fortsætte sig, og her er jeg ganske enig med Konseilspræsidenten i, at den neppe kan ventes at blive fortsat. I Aar er der ved 1ste Behandling budgetteret 92 Mill., og jeg tror ikke, vi kunne regne paa, at disse 92 Mill. blive til 100 Mill. Der er for Resten den ejendommelige Ting her, at tager man de 3 sidste Aar, have vi, naar Tillægsbevillingslovene regnes med, bevilget et Underskud i 1905—06 af 4 Mill., i 1906—07 af 10 Mill. Kr. og i 1907—08 af 12 Mill. Kr. Det vil sige et samlet Underskud af 26 Mill., og da det aarlige Overskud har været mellem 6 og 7 Mill., ville De se, at det samlede Overskud i de tre Aar har været 20 Mill. Kr. Mellem Bevilling og Regnskab har der været 46 Mill. Kr.s Forskel, hvad der jo egentlig er et ganske enormt Tal, altsaa fordelt paa de 3 Aar 15 Mill. Kr. aarlig.

Den højtærede Minister kom frem med det gamle Ord: Lader os alle spare, og jeg vil sige, at jeg gerne vil være med dertil. Men det gælder om at spare paa de rette Punkter, og der har jeg før tilladt mig — og deri har jeg faaet Støtte fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) — at anbefale, at der bør ske en Revision af alle de Smaabevillinger, som have sneget sig ind paa Finansloven. Der er snart ikke den Ting, som ikke paa en eller anden Maade faar 100 eller 50 Kr. Der er snart ikke den Sangerinde eller Spillepige, som ikke sidder og klimprer med en beskeden Statshjælp. Jeg har hørt — jeg véd ikke, om det er rigtigt —, at den højtærede Finansminister agter at nedsætte en Kommission — atter en Kommission! — formodentlig af Embedsmænd og enkelte Finansudvalgsmedlemmer, til Undersøgelse af disse smaa Bevillinger, til at tage ud, hvad rettest bør forsvinde.

Det andet Punkt, jeg vil fremhæve, er den Uskik, som er kommen ind, at mellem 2den og 3die Behandling faa vi en hel